

čís. 2 ex. ř. a podle dalších příslušných zákonných předpisů z úřadu bez ohledu na návrhy a na právní názory stran. Lhůty, na které je přednostní zástavní právo veřejných dávek omezeno, nejsou promlčecími lhůtami ve smyslu § 1501 obč. zák., nýbrž lhůtami propadnými, jichž dbáti je soudce povinen bez návrhu stran (viz rozhodnutí nejvyššího soudu čís. 5686 sb. n. s.). Za tohoto stavu věci nezbyvá, než souhlasiti s názorem nižších soudů, že stěžovatelčiným pohledávkám přednostní zástavní právo na prodaných nemovitostech nepřísluší.

Čís. 9599.

Opomenutí ústního ponaučení podle § 432 c. ř. s. nebo opomenutí písemného ponaučení podle § 447 c. ř. s. nemá v zápětí, že rozhodnutí o věci samé jest podle § 477 c. ř. s. zmatečné nebo že nemůže nabýti právní moci, aniž že se prodlužuje lhůta pro opravný prostředek.

(Rozh. ze dne 1. února 1930, R I 992/29.)

O d v o l a c í s o u d odmítl odvolání žalovaného v nájemní věci, ježto bylo podáno až po uplynutí osmidenní odvolací lhůty.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl rekursu.

D ů v o d y:

Žalovaný opírá stížnost o tvrzení, že prvý soudce, prohlašuje rozsudek neudělil žalovanému, ačkoli nebyl zastoupen advokátem, právní poučení o lhůtě, v níž rozhodnutí může býti napadeno opravným prostředkem, a snaží se dolíčiti závažnost tohoto opominutí poukazem k ustanovení § 447 c. ř. s., podle něhož do vyhotovení rozsudku musí býti pojato ponaučení o nutnosti, přibrati právního zástupce pro podání opravného prostředku a pro opravné řízení. Avšak z protokolu o ústním jednání ze dne 22. července 1929 vychází na jevo, že soudce prohlásil »rozsudek s právním ponaučením o opravných prostředcích podle § 432 c. ř. s.«. Proti tomuto zápisu nebyl podán odpor, a zápis činí tudíž plný důkaz o průběhu a o obsahu jednání, a to i co do udělení právního ponaučení. Tím vyvráceno opačné tvrzení stížnosti, jež tvoří její základ. Zda toto ponaučení a poučení o nutnosti advokátského zastoupení v opravném řízení bylo pojato též do vyhotovení rozsudku, pokud se týče bylo k němu připojeno čili nic, nelze z vývodů stížnosti jasně seznati. Avšak na tom v podstatě ani nesejde, neboť není předpisu, podle něhož by opominutí ústního ponaučení podle § 432 c. ř. s. aneb opominutí písemného ponaučení podle § 447 c. ř. s. mělo v zápětí, že by rozhodnutí ve věci samé proto bylo podle § 477 c. ř. s. zmatečné nebo nemohlo nabýti právní moci, nebo, že by se prodloužila lhůta pro opravný prostředek. Žalovaný ji nezachoval. Bylo proto jeho odvolání právem odmítnuto.